

ע"פ 8339/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8339/20

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופטים ר' כרמל, א' רומנוב ונ' רנר) אשר ניתן
ביום 20.10.2020 בתפ"ח 74019-05-19

תאריך הישיבה:

כ' בסיון התשפ"ב (19.6.2022)

בשם המערער:

עו"ד יפית וייסבוך

בשם המשיבה:

עו"ד אופיר טישלר

בשם שירות המבחן למבוגרים:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

השופט א' שטיין:

1. לפנינו ערעור על גזר הדין אשר ניתן ביום 20.10.2020 על ידי בית המשפט המחוזי ירושלים (השופטים ר' כרמל, א' רומנוב וש' רנר) בתפ"ח 74019-05-19.

2. המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעשרות עבירות אינוס, בעשרות עבירות של ניסיון לאינוס ובעשרות עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס - עבירות שכולן בוצעו בקטינה, בת המשפחה המאמצת של אשתו. העבירות בוצעו בזמנים שונים על פני ציר זמן של כ-4 שנים, כשהקטינה הייתה בגילאים 9-13. במהלך אותן השנים, 2009-2013, היה המערער בן 25-28. העבירות שבוצעו כללו נגיעות בחלקי גוף מוצנעים של נפגעת העבירה וכן החדרת אצבעותיו ואיבר מינו של המערער לתוך איבר מינה.

3. מדובר, כאמור, במעשי עבירה רבים וקשים, חוזרים ונשנים, אשר בוצעו באופן מניפולטיבי ומתוכנן - תוך ניצול קרבתו של המערער למשפחת הקטינה, נפגעת העבירה. מעשים פוגעניים אלו הסבו לנפגעת העבירה נזקים קשים ממשוא בגוף ובנפש.

4. המרכז להערכת מסוכנות מעריך את רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהמערער כגבוהה.

5. בית משפט קמא השית על המערער שבע וחצי שנות מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, וחייבו לשלם לנפגעת העבירות פיצויים בסך של 80,000 ש"ח. עונש המאסר שכאמור הושת על המערער, הושת במצטבר לעונש המאסר בן 8.5 שנים אשר הושת עליו בתפ"ח (מחוזי י"ם) 58758-03-15 בגין עבירות מין קשות שביצע באחותו בהיותה קטינה בגילאים 6 עד 13, כשאליהן נלוו מעשים מגונים בנסיבות אינוס שהלה ביצע באחינו, בן 5, ובקטינה בת 6 (שאינה בת משפחתו). עונש זה הושת במסגרתו של הסדר טיעון כעונש מוסכם, כאשר בעלי הדין הותירו להכרעתו של בית משפט קמא שאלה אחת בלבד: האם ראוי לחפוף עונש כאמור, או חלק ממנו, עם העונש שהושת על המערער בתפ"ח (מחוזי י"ם) 58758-03-15 הנ"ל; וכפי שצויין, בית משפט קמא החליט כי שני העונשים ירצו במצטבר וללא חפיפה.

6. המערער טוען כי העונש שהושת עליו כאמור הוא עונש קשה שאינו נותן ביטוי לנסיבות האישיות הקשות ולהיותו נפגע מעבירות מין בילדותו - כאשר עיקר הערעור מופנה אל החלטת בית משפט קמא שלא לחפוף שום חלק מעונשי המאסר, שתקופתם המצטברת מגיעה כדי 16 שנים.

7. דין הערעור להידחות.

8. המערער ביצע עבירות מין חמורות ביותר, אשר רמסו את נפגעת העבירות, הפכו את ילדותה לגיהנום עלי אדמות והותירו את אותותיהן עמוק בנפשה למשך תקופה ארוכה, אם לא לכל החיים. על זאת שמענו מפיה של נפגעת העבירות עצמה ולמדנו מתסקיר נפגעת העבירה. באופן יוצא מן הכלל, התרנו לאמו של המערער לספר לנו את אשר על לבה. אמו של המערער - אשת משפחה, שפועלת ללא לאות למען ילדיה ומבקרת את המערער בכלאו לעתים

עמוד 2

תכופות – סיפרה על האסון שפקד את המשפחה בשל מעשי המערער, שאחריו, למרבה הצער, בא אסון נוסף: מות בעלה ואבי המשפחה. אמו של המערער דיברה מדם לבה וביקשה כי נחליט בעניינו של בנה שפשע לפי מידת הרחמים.

9. אמו של המערער ראויה לכבוד ולהערכה. ברם, את מבוקשה לא נוכל לספק, שכן "רחמים בענישתם של עברייני מין [...] כמוהם כמשחק-סכום-אפס: שופט שמרחם על עברייני ומפחית את עונשו, תוך החלשת ההרתעה הכללית, איננו מרחם על הקורבנות" (ראו: ע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.1.2019), פסקה 35 לפסק דינו). המענה הנכון לעבירות כדוגמת אלה שבוצעו על ידי המערער הוא הטלת עונשי מאסר מחמירים וקשים, שירחיקו את העברייני מהחברה לתקופה ארוכה, ירתיעו אחרים מביצוען של עבירות מין בקטניות ובקטניות חסרי הגנה וישקמו ככל שניתן את ערכה המוסרי של נפגעת העבירה באופן שפסק הדין אשר ייצא מתחת לידינו "[יאמר] למתלוננת, ללא כחל וסרק, כי זעקתה היא זעקתנו." (ראו: ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-19 (11.11.2018); וראו גם: ע"פ 662/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (6.4.2021)).

10. לאור מדיניות הענישה הנקוטה בידנו, ובשים לב לעונשי המינימום אשר נקבעו בגין העבירות מן הסוג שבו עסקין בסעיף 355 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 – ובפרט לנוכח המסוכנות המינית הרבה אשר נשקפת מהמערער – עונש המאסר שהושת עליו על ידי בית משפט קמא, במצטבר למאסרו הקודם, וללא כל חפיפה, אינו מפליג בחומרתו (ראו: ע"פ 5816/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (26.4.2020) (להלן: ע"פ 5816/19)).

11. המערער סבור כי היה זוכה לעונש קל יותר אילו נדון בגין כלל העבירות שביצע בהליך אחד – ולא היא. בית משפט קמא התחשב בגזר דינו בעונש המאסר שהושת על המערער במסגרת ההליך הקודם. מדובר בנפגעי עבירה שונים, שכל אחת מהם הוא אדם ומלואו; ולאור חומרתם המופלגת של מעשי המערער, אין מקום לחפוף את העונשים. למשל, בגדרו של ע"פ 5816/19 הנ"ל קבענו כי העונש של 15 שנות מאסר אשר הושת, לצד עונשים נלווים, על נאשם שבמשך ארבע שנים ביצע בבתה של בת זוגו – כשזו היתה בגילאים 14-18 – עבירות מין הדומות לאלו שבוצעו על ידי המערער דכאן, הוא עונש מידתי וראוי – זאת, למרות שאותו נאשם עצמו היה קורבן לניסיון לתקיפה מינית אשר בוצע כלפיו בהיותו נער. ודוק: באותו מקרה היה מדובר בנפגעת אחת של עבירות מין, בשעה שעונשו הכולל של המערער דכאן – 16 שנות מאסר – הושת עליו על ידי שני מותבים בגין פגיעה מתמשכת במספר קורבנות.

12. אין אפוא כל סיבה שנתערב בעונש שהושת על המערער על ידי בית משפט קמא, בדרך של הפחתה או חפיפה למאסרו הקודם. מדובר בעונש מידתי וראוי שאינו קורא להתערבותנו.

13. אשר על כן, אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, כ"ג בסיון התשפ"ב (22.6.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

